

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 8848/21

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ע' פוגלמן
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ע' גרוסקופף

המערערים: 1. יניב בניטה
2. י.שילת שירותי ניהול בע"מ

נגד

המשיב: פקיד שומה פתח תקוה

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז בלוד
מיום 1.11.2021 בע"מ 48073-01-18 שניתן על ידי כבוד
השופט שמואל בורנשטיין

תאריך הישיבה: י"ד בכסלו התשפ"ג (8.12.2022)

בשם המערערים: עו"ד יוסי רומנו

בשם המשיב: עו"ד אלכסנדרה הודס

פסק-דין

השופט ע' גרוסקופף:

לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים, ונטלנו זמן לעיין בחומר שהוגש, הגענו למסקנה כי דין הערעור להידחות. תחילתו וסופו של העניין הוא שבהינתן שבחשכון הבנק של המערער 1, רואה חשכון במקצועו (להלן: המערער), התגלו הפקדות מזומנים בהיקף חריג (כ-3 מיליון ש"ח בשנים 2011-2014), מוטל היה עליו הנטל לספק הסבר מניח את הדעת אשר ילמד על מקורם. זאת, על מנת להביא לביטול הפעולות שביצע המשיב כלפיו וכלפי חברה שבשליטתו (המערער 2) מכוח סמכויותיו על פי חוק – דהיינו הוצאת שומות לפי מיטב השפיטה לשנים 2011-2014; פסילת ספרים לשנים 2011-2012, 2014; והטלת קנס גרעון בגין שנת 2014.

לאחר שהתעמק במסמכים שהוגשו לו, ביום 1.11.2021 קבע בית משפט קמא כי המערער לא עמד בנטל זה, משהסבריו למקור המזומנים לא בוסס בראיות שהגיש. גם בדיון שהתקיים לפנינו ביום 8.12.2022 חזר המערער על אותם הסברים, שהמרכזי בהם הוא כי עיקר המזומנים שהפקיד בחשבונו התקבלו בעקבות "גלגול" של צ'קים עצמיים שביצע מול נותני שירותי מטבע (צ'יינג' בלשון העם), וכי נגדם משכו אותם נותני שירותי מטבע סכומים מקבילים מחשבונו של המערער.

אפס, גם אנו לא הצלחנו למצוא עיגון מספק לטענה זו במסמכים הרבים שהוגשו בתיק. ויובהר, המסמכים שהוגשו תומכים אומנם לכאורה בטענת המערער כי צ'קים שמשך מחשבונו נפרעו למזומן אצל נותני שירותי מטבע, ולאחר מכן נגבו מחשבונו. ואולם, כפי שהודה גם בא-כוחו, אין לפנינו ראיות כי המזומנים ששולמו על ידי נותני שירותי המטבע כנגד הצ'קים של המערער אכן הופקדו בחזרה בחשבונו של המערער כטענתו (על פני הדברים, קשה לראות מה תועלת יכולה הייתה לצמוח למערער מגלגול כספים מסוג זה, כאשר בין מועד משיכת המזומן מנותן שירותי המטבע לבין מועד הפקדת הצ'ק על ידי נותן שירותי המטבע, חלף, על פי המסמכים שסיפק המערער, זמן קצר מאוד, לרוב ימים בודדים בלבד). במצב דברים זה, לא סיפק המערער הסבר הולם למקור הכספים המזומנים בחשבונו, וממילא אי הבהירות שנוותרת ביחס לאופן התנהלותו הפיננסית וטעמיה פועלת לחובתו.

לפיכך, ומשהתברר כי אין ממש גם בטענות הדיוניות שהעלה המערער (וזאת משלא הביע התנגדות עובר למתן פסק הדין להחלטה בדבר צירוף הערעורים המתייחסים לשנת המס 2014 להליך), אין לנו אלה לקבוע כי יש לאשר את פסק דינו של בית משפט קמא בהתאם להוראת סעיף 148(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, שכן אין מקום לדחות את הממצאים העובדתיים שנקבעו על ידי בית משפט קמא; ממצאים אלה תומכים במסקנה המשפטית אליה הגיע; ולא מצאנו טעות שבחוק בקביעותיו.

המערער יישא בהוצאות המשיב בערעור זה בסכום של 10,000 ש"ח.

ניתן היום, כ"ו בכסלו התשפ"ג (20.12.2022).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

המשנה לנשיאה